

Sygn. akt IV U 806/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 czerwca 2019r. w S.

odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 4 października 2018 r. Nr (...)

w sprawie A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. N.

do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 września 2018r. do 31 sierpnia 2020r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w S. na rzecz A. N. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 806/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 października 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. N., reprezentowana przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała że jest nadal niezdolna do pracy. Na okoliczność oceny stanu zdrowia wniosła o powołanie biegłych z zakresu medycyny (odwołanie wraz z załącznikami k.1-36 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 26 września 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów

faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.38 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. N. do 31 sierpnia 2018r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 30 sierpnia 2017r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 sierpnia 2018r. k.74 akt rentowych). W dniu 6 sierpnia 2018r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.82 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 6 września 2018r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 6 września 2018r. k.83 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 26 września 2018r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.29 akt rentowych tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 26 września 2018r. k.85 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 4 października 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 4 października 2018r. k.87 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 38 lat i wykształcenie średnie ogólne. W latach 2002-2006 ubezpieczona pracowała jako asystent wychowawcy w (...) Ośrodku Szkolno- (...) w P.. Od 2007r. ubezpieczona była zatrudniona w Stowarzyszeniu (...) na stanowisku wychowawcy i asystenta wychowawcy. Pracę wykonywała w (...) w K., a następnie w (...)w S.. Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Siedlcach z 23 czerwca 2016r. ubezpieczona została ustanowiona rodziną zastępczą dla trojki małoletnich, następnie w trybie zarządzenia tymczasowego tego Sądu – z uwagi na stan zdrowia ubezpieczonej i jej hospitalizację - małoletnie osoby oddane uprzednio pod pieczę ubezpieczonej, zostały umieszczone w instytucjonalnej placówce zajmującej się pieczą nad małoletnimi. Ubezpieczona ukończyła kurs dla rodzin zastępczych, a także inne kursy z zakresu pracy z małoletnimi (świadczenie pracy k.8 akt rentowych oraz świadectwo pracy i umowy zlecenie dotyczące pełnienia obowiązków asystenta wychowawcy w (...) w K. i w S. k.12-25 akt rentowych, w/w postanowienia Sądu Rejonowego w Siedlcach k.30 i 33 akt sprawy, zaświadczenia z ukończonych kursów k.12-21 akt sprawy, wyjaśnienia ubezpieczonej k.75-75v akt sprawy).

Ubezpieczona od 2016r. cierpi na zaburzenia depresyjne nawracające. Na początku leczenia wystąpił u ubezpieczonej ciężki epizod depresyjny, a potem obserwowano u ubezpieczonej krótkie okresy poprawy. Ubezpieczona przyjmuje systematycznie leki. Występujące u ubezpieczonej objawy depresyjne są uporczywe, Tendencja do wycofywania się z aktywności i izolowanie się od otoczenia w znacznym stopniu pogarszają ogólne funkcjonowanie ubezpieczonej. Mimo leczenia psychiatrycznego stan zdrowia ubezpieczonej nie poprawił się. Taki stan powoduje, że po 31 sierpnia 2018r. ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 sierpnia 2020r. (opinia biegłych psychiatry i psychologa k.48-54 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. N. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a

częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy po 31 sierpnia 2018r. ubezpieczona jest w dalszym ciągu częściowo niezdolna do pracy i w jakiej perspektywie czasowej. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu psychiatrii i psychologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że z uwagi na brak poprawy stanu zdrowia ubezpieczonej i utrzymujące się mimo - psychoterapii i terapii farmakologicznej - objawy depresyjne, ubezpieczona jest nadal ,tj. od 1 września 2018r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 sierpnia 2020r. (opinia biegłych k.53-54 akt sprawy). Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniami. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych (pismo organu rentowego k.67-68 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii złożonej przez dotychczasowych biegłych stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłych. Okoliczność, że ubezpieczona podjęła pracę na stanowisku salowej nie podważa ustalenia co do istnienia u niej częściowej niezdolności do pracy. Należy podkreślić, że od wielu lat – przed zachorowaniem, ubezpieczona pracowała z dziećmi i młodzieżą zapewniając im pieczę oraz pełniąc wobec nich funkcje wychowawcze. Nie ulega wątpliwości, że wykonywanie takich czynności i odpowiedzialność związana z opieką nad małoletnimi wymaga sprawności psychofizycznej, a obecnie stan zdrowia psychicznego ubezpieczonej nie pozwala jej na pełnienie tych funkcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.). Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.